

**Η ΉΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ, Η ΑΝΑΚΑΤΑΔΥΟΜΕΝΗ ΑΤΛΑΝΤΙΣ
ΚΑΙ Ο ΉΜΦΡΩΝ ΆΝΘΡΩΠΟΣ**
υπό Κοσμά Μιλτ. Μαρκάτου, καθηγητού ΤΕΙ
(Ιδρυτού της Λεξαριθμικής θεωρίας - kmmarkatos@gmail.com)

Έχει δειχθεί διά της Λεξαριθμικής Θεωρίας – εν αντιπαράθεσι μετά της επιστημονικής Θεωρίας - ότι η δορυφοροποίηση της σελήνης υπό της γης δεν έγινε προ 4,5 δισεκατομμυρίων ετών (χρόνος δημιουργίας και του ηλιακού μας συστήματος), αλλά λίαν προσφάτως (50000 έτη π.Χ., συν ή πλην 15000 έτη). Δημοσιεύω δύο χωρία εκ της σχετικής εργασίας υπό τον τίτλον «Η προέλευση, η έλευση της σελήνης και οι προσεληνοί Αρκάδες», που εδημοσιεύθη στο περιοδικόν Πολιτισμού Φρυκτωρίες, αρ.19, Ιούλιος 2016, και ανηρτήθη στην ιστοσελίδα μου «www.hellenes-markatos.gr»:

«Η δορυφοροποίηση της σελήνης δεν μπορεί να έγινε 4,5 δισεκατομμύρια έτη πριν, διότι προσκρούει σε δύο σημαντικά γεγονότα, το ένα μυθολογικόν και το άλλο ιστορικόν. Το μυθολογικόν αναφέρεται στην περιπετειώδη σύλληψη (έλξη) της σελήνης υπό του θεού Πανός: *Η μυθολογική αναφορά δεν μπορεί να υπερβεί την εμβέλειαν της μνήμης τού έμφρονος ανθρώπου (homo sapiens), τού οποίου η εμφάνιση είναι σχετικώς πρόσφατος [βλέπε προηγούμενως]. Και τούτο διότι η έλευση της σελήνης - λαμβάνοντες υπ' όψη και τις ιδιαίτερες ιδιότητες, πού χαρακτηρίζουν την δομήν και την σύσταση της ύλης της, καθώς και τις ιδιαίτερες αστρονομικές σχέσεις, που συνδέουν αυτήν με την γην και τον ήλιον – σχετίζεται με την εμφάνιση του έμφρονος ανθρώπου (homo sapiens), καθώς και με την Ατλαντίδα,*

«Το ιστορικόν γεγονός αναφέρεται στην περιβόητον φράση «**Αρκάδες προσέληνοι**» (Αριστ.Αποστ. 549), η κυριολεκτική σημασία της οποίας είναι «*Αρκάδες, οι προ της σελήνης, οι αρχαιότεροι της σελήνης*». Οι μυθολόγοι, οι φιλόλογοι, οι ετυμολόγοι, οι ιστορικοί και οι σχολιαστές, λαμβάνοντες υπ' όψη τό δεδομένον ότι οι Αρκάδες ανενγνώριζοντο ως πολύ παλαιοί κάτοικοι της Ελλάδος, έναντι των άλλων Ελλήνων, παρείδον και τελικώς ηγνόησαν τήν δύναμη των συνθετικών στοιχείων του ονόματος προσέληνος, δηλαδή της προθέσεως πρό και του ονόματος Σελήνος, Σελήν (Σελήνοι ή Σεληναίοι, οι εκ της σελήνης). Η πρόθεση πρό χρονικώς αναφέρεται σ' ένα πολύ σημαντικόν γεγονός, το οποίον διαιρεί την ιστορίαν (προσωπικήν, συλλογικήν, εθνικήν, ηπειρωτικήν, παγκόσμιον) σε δύο ευδιάκριτα μέρη, «προ και μετά» (π.χ., προ και μετά την Ελληνικήν Επανάσταση, προ και μετά τον Β' Παγκόσμιον Πόλεμον, κλπ.): *Οι Αρκάδες υπήρχον προ της σελήνης, προ της ελεύσεώς της, τού ερχομού της, τής εμφανίσεώς της, εν τω πεδίω ελξεως της γης, γεγονός χαρακτηρισθέν ως κοσμοϊστορικόν». Έτσι, όταν η επιστημονική αλήθεια καταφέρει να εγκαταλείψει την λήθην, τότε θα λέγομεν «προ και μετά την έλευση της σελήνης».*

Η Ατλαντίς ανακαταδύεται: Η φύση της ανακαταδύσεως της Ατλαντίδος (το να καταδύεται, καταβυθίζεται ένα πράγμα στην θάλασσαν και να αναδύεται εξ αυτής υπό διάφορον μορφήν, ύστερα από κάποιον κύκλον), βασίζεται στην ανακαλυφθείσαν «*Σχέση Διαπασών*» (ληφθείσαν εκ της μουσικής: *διά πασών των φθόγγων: ντο, ρε, ,, ,σι, ΝΤΟ, πηλίκον συχνοτήτων: ΝΤΟ / ντο = 2*) της Λεξαριθμικής θεωρίας, η οποία εφαρμόζεται, όταν δύο λέξεις (έννοιες), λεξαριθμούμενες, δίδουν πηλίκον τον αριθμόν δύο: (Η ΑΤΛΑΝΤΙΣ) / (Η ΘΑΛΑΣΣΑ) = 900/450 = 2, και της οποίας η ερμηνεία είναι: *Το όν τού αριθμητού εκκινά (δημιουργείται, γεννάται) εκ του όντος τού παρονομαστού, και καταλήγει σ' αυτόν, υπό διάφορον μορφήν, ύστερον από ένα κύκλον ή μίαν περιοδον, δηλαδή εδώ, η Ατλαντίς εγεννήθη (γεννάται) εκ της θαλάσσης και κατέληξε (καταλήγει) σ' αυτήν, ύστερον από κάποιαν περίοδον.*

Ένα διδακτικόν παράδειγμα, μη δυνάμενον ν' αμφισβητηθεί, είναι η «*Σχέση Διαπασών*» (Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ) / (Η ΔΟΥΛΕΙΑ) = 1056/528 = 2: *Κάθε επανάσταση (μεταξύ δύο ατόμων, μεταξύ δύο ομάδων, μεταξύ δύο εθνών, μεταξύ δύο ηπείρων, μεταξύ δύο κόσμων) εκκινά εκ της δουλείας και καταλήγει σ' αυτήν, υπό διάφορον μορφήν, ύστερον από ένα απροσδιόριστον κύκλον* ⁽¹⁾. Η αδιαμφισβήτητος αλήθεια τού διδακτικού παραδείγματος (ως καθολικού νόμου) δεν περιορίζεται σ' ένα κύκλον επαναστάσεως – δουλείας, αλλά σε απείρους, πρακτικώς, και δι' όσον χρονικόν διάστημα υπάρχει ο άνθρωπος, τα έθνη και οι κόσμοι. Επομένως και διά την Ατλαντίδα πρέπει να ισχύει το ίδιον: **η Ατλαντίς αενάως αναδύεται και καταδύεται** ⁽²⁾.

Και εάν είναι δυνατόν να αμφισβητηθεί το διδακτικόν παράδειγμα, η επομένη «*Σχέση Διαπασών*», (πενταδικός)/(εξαδικός) = 740/370 = 2 είναι αδύνατον να αμφισβητηθεί, διότι υποστηρίζεται από τα Μαθηματικά. Μάλιστα η σχέση αυτή ευρίσκει την επαλήθευσή της στον διπλασιασμόν τού DNA: *Όλες οι εξαγωνικές μορφές (εκπρόσωπος το ισόπλευρον τρίγωνον, γωνίες 60 60 60 μοιρών) των τεσσάρων νουκλεϊκών βάσεων του σταδιακώς μετασχηματίζονται σε πενταγωνικές (εκπρόσωπος το χρυσόν τρίγωνον, γωνίες 36 72 72 μοιρών – Χρυσή Τομή Φ) και επιστρέφουν σε αυτές, μετά το πέρας της όλης διαδικασίας (στην παραγωγήν τού τέκνου)* [Μαρκάτος, Η ΛΕΞΑΡΙΘΜΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ, Λάρισα 1989, σελ.151-153 / και Περί Ψυχής,

Λάρισα 2009, σελ. 205 - 207]. Βλέπε επίσης την υλοποίηση της «Σχέσεως Διαπασών», σελ. 6,7,8.

Εδώ, θα περιγραφεί ο ένας και ήμισυς κύκλος από της δημιουργίας της ανθρωπότητας μέχρι σήμερα, αυτός που δύναται, κατά τήν γνώμην μου, να διατηρηθεί στην μνήμην τού έμφορονος (ελλόγου) ανθρώπου (μέχρι 35000 έτη, περίπου).

Σημείωση1: Οι λεξαριθμούμενες έννοιες πρέπει να είναι συναφείς.

Η πρώτη κατάδυση της Ατλαντίδος στα έγκατα του Ατλαντικού Ωκεανού προεκλήθη εκ της ελεύσεως της σελήνης στο ελκτικόν πεδίον της γης (πρώτη δορυφοροποίηση), οι ένοικοι της οποίας οι Σελήνες^{(3)(3α)} ή οι Σεληναίοι [βλέπε: Μαρκάτος, «Περί Ψυχής», Εκδ. Ελληνικός Λόγος, Λάρισα 2009, σελ.124,125], οι Έλληνες θεοί ως υπερέλλογα όντα, αναμειχθέντες μετά των αλόγων ανθρωποειδών (ίσως των Νεάντερταλ)⁽⁴⁾, εδημιούργησαν στην Αιγαίδα τα πρώτα έλλογα (έμφορνα) όντα, **τους πρώτους μιγάδες ανθρώπους, τους Έλληνες, τους ανθρωπογεννήτορες**⁽⁵⁾. Μετά την ολοκλήρωση της αποστολής των, η σελήνη μετ' αυτών ανεχώρησε, προκαλέσασα **την πρώτην ανάδυση της Ατλαντίδος**, διά να επανέλθει χιλιάδες έτη αργότερον και καταστεί «μόνιμος» δορυφόρος τής γης (με αυτήν συνδέονται οι προσέληνοι Αρκάδες). Κατά την δευτέραν δορυφοροποίησή της υπό της γης προεκλήθη **η δευτέρα κατάδυση της Ατλαντίδος**, όπως αυτή αναφέρεται υπό του Πλάτωνος στον Τίμαιον και Κριτίαν του.

> Δια την συμπλήρωση του δευτέρου κύκλου, αναμένεται στο μέλλον η δευτέρα ανάδυση της Ατλαντίδος.

Η πλήρης αποδεικτική διαδικασία βασίζεται στις πέντε τα τελευταία χρόνια της ερεύνης ανακαλυφθείσες σχέσεις, (α) δύο «Σχέσεις Διαπασών», που αφορούν στις άρθρους και ενάρθρους έννοιες⁽⁶⁾ των όνομάτων, *μιγάς, η μιγάς, Έλλην, η Έλλην*, (β) μίαν «Σχέση Ισοψηφίας», που αφορά στην έναρθρον έννοιαν «ο μιγάς» καί την άναρθρον έννοιαν «Έλληνας», καί (γ) δύο «Σχέσεις Χρυσής Τομής Φ», που αφορούν στην σχέση των Σεληναίων μετά της Ανθρωπότητας (ως δημιουργών της), και στήν αμφίδρομον κίνηση των Σελήνων (Σεληναίων, των υπερελλόγων ενοίκων τής σελήνης).

(α) Η πρώτη «Σχέση Διαπασών»: (ΑΜΙΓΗΣ) / (ΗΕΛΛΗΝ) = 262⁽⁷⁾ / 131 = 2⁽⁸⁾,

Ορισμός του αμιγούς: Η έννοια τού αμιγούς έκκινά εκ της εννοίας τού Έλληνος, καί ύστερον από ένα κύκλον⁽⁹⁾ καταλήγει σ'αυτήν.

Το όνομα *ΑΜΙΓΗΣ* είναι σύνθετον, αποτελούμενον εκ τού στερητικού **α** καί τού ονόματος *μιγής* (μικτός, μεμιγμένος), καί το τελευταίον ανάγεται στο ρήμα *μίγνυμι* ή *μιγνύω* (αναμιγνύω, ανακατώνω). Αλλά στην παρούσαν περίπτωση αναφερόμεθα γενικώς σε έλλογα όντα, είτε σε απολύτως υπερέλλογα (θεούς), είτε σε σχετικώς έλλογα (έμφορονες ανθρωπούς). Αλλά αμιγή όντα είναι μόνον οι θεοί. Συνεπάγεται λοιπόν - λόγω της «Σχέσεως Διαπασών» - ότι και το κύριον όνομα ΗΕΛΛΗΝ (αρχαιοελληνική μορφή) πρέπει ν' αναφέρεται σε αμιγή όντα, δηλαδή σε θεούς, αφού είναι αδύνατον γενετικώς ο αμιγής (θεός) να προέρχεται από μιγή (άνθρωπον).

Πρώτον πόρισμα: Οι ένοικοι της σελήνης (οι Σελήνοι, οι Σεληναίοι), τα υπερέλλογα όντα, ταυτίζονται με τους αρχετύπους Έλληνες, τους ουρανίους Έλληνες.

(α) Η δευτέρα «Σχέση διαπασών»: (Η ΜΙΓΑΣ) / (Η ΕΛΛΗΝ) = 262 / 131 = 2

Ορισμός τού μιγάδος (μιγούς): Η έννοια της ενεργού μιγάδος (μιγούς - λόγω του άρθρου Η) εκκινά εκ της εννοίας τής ενεργού Έλληνος (Ελληνίδος)⁽¹⁰⁾, και καταλήγει σ' αυτήν υπό διάφορον μορφήν, ύστερον από ένα κύκλον⁽¹¹⁾.

Δεύτερον πόρισμα: Η Έλλην (η Ελληνίς) αντιστοιχεί στην πρώτην μιγάδα, που προήλθεν εκ της μίξεως των δύο διαφορετικών γενών, τού γένους των θεών καί τού γένους των αλόγων (των ανθρωποειδών). Επι πλέον, η Έλλην εκπροσωπεί τους πρώτους ανθρώπους, τους γήινους Έλληνες, εκ των οποίων εδημιουργήθη η ανθρωπότης (όλοι οι μετέπειτα λαοί, όλες οι μετέπειτα φυλές, όλα τα μετέπειτα έθνη).

(β) Η «Σχέση Ισοψηφίας»: (ΕΛΛΗΝΑΣ) = (Ο ΜΙΓΑΣ) > 324 = 70+254 = 324

Κατά την Λεξαριθμικήν θεωρίαν, κάθε ισοψηφία δύο ή περισσοτέρων ονομάτων (λέξεων) αντιστοιχεί στην τομήν αυτών. Στήν παρούσαν περίπτωση, οι έννοιες - η πρώτη άναρθρος (ανήκει στο Είμαι, άνευ του άρθρου **ο**), η δευτέρα έναρθρος (ανήκει στο Γίνεσθαι, μετά του άρθρου **ο**) - τέμνονται σ' ένα κοινόν τόπον, το θεϊον στοιχείον, που φέρει ο μιγάς, ο γήινος Έλληνας, που προήλθε από την μίξη του ουρανίου Έλληνος (τού Σελήνου) μετά του αλόγου γήινου ανθρωποειδούς.

Σημείωση2: Όταν ανεκαλύφθη η ανωτέρω ισοψηφία, προεκλήθη μεγάλη ανησυχία (λόγω του επερχόμενου μεταναστευτικού κύματος), η οποία εξέφραζε τον φόβον της μιγαδοποίησης των Ελλήνων (μετατροπής των σε μιγάδες εκ της αναμίξεως). Η ανησυχία ήρθη, όταν ανεκαλύφθησαν οι δύο ανωτέρω «Σχέσεις Διαπασών».

(γ) Πρώτη «Σχέση Χρυσής Τομής Φ»: (η ανθρωπότης) / (Σεληναίοι) = 1626 / 384 = ΦΦΦ = Φ³.

Η ανθρωπότης, η ενεργός ανθρωπότης (λόγω τού άρθρου η), τό σύνολον των γηίνων ανθρώπων, ανεξαρτήτως φυλής και έθνους, ευρίσκεται σε «Σχέση Χρυσής Τομής» με τους Σεληναίους, δηλαδή οι έννοιες ικανοποιούν την χρυσήν τομήν Φ, τόν μέσον και άκρον λόγον Φ, τον συντηρητήν της Διαλεκτικής, και ως εκ τούτου είναι όμοιες μορφές⁽¹²⁾. Η έννοια «Σεληναίοι» κείται στο Είναι (το δυνάμει υπάρχειν), διότι είναι άναρθρος (άνευ του άρθρου οι). Καί αυτό είναι συνεπές και κατηγορηματικόν: *Η ανθρωπότης έγινε (παρενεβλήθη εξωγήινος δύναμη), και η ελλογοποίηση του ανθρωποειδούς δέν έχει γίνει εξελικτικώς, όπως διατυπώνει η επιστήμη.*

Η σχέση αποτελεί μέρος της επομένης γνωμονικής ακολουθίας (τύπου ακολουθίας Fibonacci: κάθε όρος από τού τρίτου και μετά είναι το άθροισμα των δύο προηγούμενων: 1005 = 384+621, 1621= 621+1005, κλπ., τα δε πηλίκα 621/384, 1005/621, 1621/1005, 2631/1626 προσεγγίζουν τόν Φ στον μέγιστον βαθμόν), που έχει δημοσιευθεί στό «Περί Ψυχής» βιβλίον μου [βλέπε: Μαρκάτος, Εκδ. Ελληνικός Λόγος, Λάρισα 2009, σελ. 125].

384	621	1005	1626	2631
Σεληναίοι	υλόομαι	αναλήψεις	η ανθρωπότης	το ανθρώπινο σώμα	
η αναγέννηση		τα σεληνόβλητα	το τελευταίον	το μετενσωματόν	
			βιολογικόν ον		

Εκ της γνωμονικής ακολουθίας συνεπάγονται:

I. η αναγέννηση των Σεληναίων (των ουρανίων Ελλήνων), προς δημιουργίαν των πρώτων γηίνων Ελλήνων, δια της μίξεως και μετενσωματώσεως των στα σώματα των ανθρωποειδών (Σεληναίοι, αναγέννηση, υλόομαι, υλοποιούμαι), το ανθρώπινο σώμα, το μετενσωματόν (μετενσωματόομαι, μετενσωματώνομαι – μετοικεσία ενός σώματος σε έτερον), με αυτόματον μεταβίβαση (μεταφ., εμφύσηση) εννόου, ελλόγου και άθανάτου ψυχής στα ανεγεννημένα πλέον σώματα των ανθρωποειδών.

II. η δημιουργία του τελευταίου ελλόγου βιολογικού όντος επί της γης διά τόν διανυόμενον διπλόν κύκλον ανακαταδύσεως της Ατλαντίδος και της αμφιδρόμου κινήσεως (ελεύσεως και απελεύσεως) της σελήνης και των Σελλήνων (Σεληναίων).

> Ανοικτόν παραμένει το ζήτημα περί της τύχης τού τελευταίου βιολογικού όντος κατά την επομένην έλευση (δευτέραν ανάδυση της Ατλαντίδος δια την ολοκλήρωση του διπλού κύκλου) της σελήνης και των Σελλήνων!

(γ) Δευτέρα «Σχέση Χρυσής Τομής Φ»: ΟΙ ΣΕΛΉΗΝΟΙ = 453 - Αμφίδρομος κίνηση

Η αμφίδρομος κίνηση των Σελήνων (επομένως και της σελήνης) εξάγεται εκ της κατωτέρω γνωμονικής ακολουθίας, η οποία εχρησιμοποιήθη διά ν' αποδειχθεί, ότι η Ομηρική Ιθάκη έχει εξαφανισθή [βλέπε: το περιοδικόν πολιτισμού ΦΡΥΚΤΩΡΙΕΣ, αρ.19, Ιούλιος 2016, καθώς και την Ιστοσελίδα μου www.hellenes-markatos.gr/Αρθρα].

Όλες οι άναρθροι έννοιες της ακολουθίας εκφράζουν ένα είδος μονοδρόμου κινήσεως (μιάς φορές):

16	25	41	66	107	173	280	453	733	1186	1919	3105
αεί	Θεία	Ιθάκη	Ελίκια	Ιθάκηνδε	Αριμαθαία	Ίος	αμαρτία	Εύηνος	Ελάτων	Σωτηρίτσα	συσσωρεύω
γένη	Αιγαί	η βίκα	Νέαι	η ακοή	η βελόνη	η βελονοθήκη	η αλαττερή	η θεοσουλία	Φαέθουσα		
	η γαβάθα	η Λεβάθεια					οι Σελήνοι	η ορυχή	η αμφίνωτις		

* το αεί εκφράζει την πράξη της συνεχούς επαναλήψεως (μονόδρομος κίνηση).

* η Θεία (ως πλανήτης) εθυσιάσθη (εξερράγη) χάριν της κόρης της σελήνης (η σελήνη εδημιουργήθη εξ αυτής – και πρόσφατος επιστημονική θέση δια την δημιουργίαν της σελήνης) - και οι πόλεις Αιγαί έχουν εξαφανισθή (μόνοδρομος κίνηση).

* η ομηρική Ιθάκη (Ιθάκη) έχει εξαφανισθή (μόνοδρομος κίνηση).

* η πόλη Ελίκια (Ελίκη) έχει εξαφανισθή (μόνοδρομος κίνηση).

* οι πόλεις με το όνομα «Αίπεια» έχουν εξαφανισθή (μόνοδρομος κίνηση), και ο ισθμός,

πού συνέδεε (δηλώνεται με το επίρρημα ΙΘΑΚΗΝΔΕ, προς την Ιθάκην) τις Ακαρνανικές ακτές με την Ιθάκη (κατευθείαν με το παραλιακό ανάκτορον του Οδυσσεως), έχει εξαφανισθεί (μονόδρομος κίνηση).

* η πόλη της Παλαιστίνης Αριμαθαία έχει εξαφανισθεί (μονόδρομος κίνηση).

* η νήσος Ίος, ή έχει διαγράψει μονόδρομον κίνηση (εάν έχει αποκατασταθεί γεωλογικώς), ή θά διαγράψει στο μέλλον τοιαύτην κίνηση, θα εξαφανισθεί (εάν δεν έχει αποκατασταθεί γεωλογικώς – το πόρισμα απευθύνεται στους γεωλόγους).

* η αμαρτία (αποτυχία, ηθικόν σφάλμα, ενοχή) είναι μονόδρομος.

* ο Εύηνος, καταδιώκων τόν απαγωγέα της κόρης του Μαρπήσσης, Ίδα, επί του φτερωτού άρματος, έφθασε στον ποταμόν Λυκόρμαν (Αιτωλία), καί αδυνατών να τον συλλάβει, έσφαξε τα άλογα και ερρίφθη στον ποταμόν, όπου και επνήγη (μονόδρομος κίνηση). Από τότε, ο Λυκόρμας μετωνομάθη σε «Εύηνος» (επαλήθευση της Μυθολογίας).

* η Φαέθουσα - καί όλες οι γυναίκες με τό ίδιον όνομα – κόρη του θεού Ηλίου καί της Νεαίρης (ή Ρόδης), φύλαξ μετά της αδελφής της Λαμπετίης των ιερών αγελών (κοπαδιών) τού πατρός των στην νήσον Θρινακίαν (Σικελίαν;), πρέπει νά έχουν διαγράψει ένα είδος μονόδρομου κινήσεως, δηλαδή να έχουν εξαφανισθεί από κάποιαν αιτίαν. Τα διαθέσιμα μυθολογικά στοιχεία είναι ανεπαρκή, αλλά ειδική έρευνα μπορεί νά ανακαλύψει αυτήν την μονόδρομον κίνηση καί να επιβεβαιώσει την Μυθολογίαν.

* * Το ίδιον ισχύει και δι' ετέραν Φαέθουσας, θυγατέρα του Δαναού - όχι μίαν εκ των 50 Δαναΐδων, η οποία ενυμφεύθη τον θεόν Ερμήν, εκ τού οποίου έτεκε τον Μυρτίλον, τον μετέπειτα ηνίοχον του Οίνομάου (Μύθος τού Πέλοπος).

* ο Ελάτων (ή Βάτων), ηνίοχος του Αμφιαράου, διέγραψε μονόδρομον κίνηση (εξαφανισθη εντός της γης), όταν ο Αμφιάραιος, καταδιωκόμενος υπό του Πολυκλυμένου (ή Περικλυμένου), υιού του Ποσειδώνος, εκινδύνευε νά φονευθεί. Τότε ο Ζευς, θέλων ν' αποτρέψει το πεπρωμένον του, εξεσφενδόνισε κεραυνόν, ο οποίος ήνοιξε στην γην μέγα χάσμα, εντός του οποίου εξηφανίσθη ο ίδιος, καθώς και ο ηνιόχος του Ελάτων, τό άρμα του καί οι ίπποι (επαλήθευση της Μυθολογίας).

* η Σωτηρίτσα (νομός Λαρίσης) διεμορφώθη εκ της αθροιστικής κινήσεως μικρών οικισμών (μονόδρομος κίνηση).

* το ρήμα «συσσωρεύω» εκφράζει την πράξη της συνεχούς αθροίσεως (αεί), της συσσωρεύσεως (μονόδρομος κίνηση).

Όλες οι έναρθροι έννοιες της ακολουθίας εκφράζουν αμφιδρόμους κινήσεις: Θα δώσωμεν έμφαση μόνον σε τρεις περιπτώσεις, την πρώτην (η Λεβάδεια), διά της οποίας η Μυθολογία μετατρέπεται σε Ιστορίαν (επέστρεψε στην αρχικήν της θέση), την δευτέραν (η βελόνη – η μαγνητική), διά της οποίας η Λεξαριθμική θεωρία προέβλεψε την αμφιδρόμον κίνηση της μαγνητικής βελόνης (αναστροφή των μαγνητικών πόλων της γης) και την τρίτην (οι Σελήνοι), που σχετίζεται αμέσως με την παρούσαν εργασίαν.

* Η βίκα (βίκος, στάμνα), γαβάθα (ποτήριον, κύπελλον, αγγείον φαγητού) εκφράζουν αμφιδρόμους κινήσεις (λαμβάνω ύδωρ ή φαγητόν μίαν φοράν, καί κατόπιν επανέρχομαι δι' άλλην λήψη (ύδατος ή φαγητού).

* Η ακοή (ο ακουόμενος ήχος) του δέκτου επανέρχεται στόν πομπόν.

* Η βελόνη (κάθε είδος βελόνης) αντιστοιχεί σε αμφιδρομον κίνηση (διαλειμματική επανάληψη της πράξεως). Ιδιαίτερος δια την μαγνητικήν βελόνην, η Λεξαριθμική θεωρία προέβλεψε την αναστροφήν των μαγνητικών πόλων της γης: *Η βελόνη κινείται προς τον νότιον πόλον καί κατα φύση επιστρέφει στον βόρειον (αμφιδρομος κίνηση)*. Μπορεί όμως να γίνει και μονόδρομος, εάν η βελόνη, φθάνουσα στον νότιον πόλον, δεν συνεχίσει την κίνηση προς τον βόρειον, αλλά παραμείνει εκεί (μονόδρομος κίνηση), με αγνώστους καί απροβλέπτους συνέπειες δια την γην και την ανθρωπότητα [βλέπε: Μαρκάτος, Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ – Η ΛΕΞΑΡΙΘΜΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ, σελ. 326, 327 / καί ανακοίνωση υπό τον τίτλον «Θεμελιώδεις έννοιες της φυσικής υπό τό πρισμα της Λεξαριθμικής Θεωρίας», στο Ε΄ Πανελλήνιον Συνέδριον Φυσικής, Αθήναι 1989].

Σημείωση3: Η Επιστήμη ήρchiσε να συνειδοποιεί το γεγονός πολλά χρόνια αργότερον. Η πρώτη αναστροφή των μαγνητικών πόλων της γης εμετρήθη υπό Σουϊδών επιστημόνων 734000 χρόνια π.Χ. (δημοσίευση στην εφημερίδα της πόλεως Λαρίσης 10 περίπου έτη πριν).

* Η βελονοθήκη: εκφράζει αμφιδρομον κίνηση (χρήση μετά διαλειμμάτων).

* Η αλατερή: εκφράζει αμφιδρομον κίνηση (χρήση μετά διαλειμμάτων).

- * Η θεοσυλία (ιεροσυλία) εκφράζει επαναλαμβανομένην πράξη μετά διαλειμμάτων.
- * Η ορυχή (όρυξη, εξαγωγή μετάλλων), εκφράζει αμφίδρομον κίνηση (χρήση μετά διαλειμμάτων (μετά την λήψη μιάς ποσότητας, επανέρχομαι).
- * Η αμφίνωτις (είδος χιτώνος): αντιστοιχεί σε αμφίδρομον κίνηση.

Οι Σελήνοι, οι δημιουργοί της ανθρωπότητας, διέγραψαν (ή διαγράφουν) αμφίδρομον κίνηση (λόγω του άρθρου **οι**), και μέχρι σήμερα έχουν διαγράψει ένα και ήμισυ κύκλον:

- * Εκ του εξωπλανητικού ή και εξωγαλαξιακού χώρου Α - ως ουράνιοι Έλληνες - αφίχθησαν μετά της σελήνης στον γήινον χώρο Β (ίσως με νομοτελειακόν σκοπόν) διά να δημιουργήσουν τους γήινους Έλληνες, ως τους ανθρωπογεννήτορες. Τότε επεσυνέβη η **πρώτη κατάδυση** της προϋπαρχούσης Ατλαντίδος (άγνωστος η σειρά) στα έγκατα του Ατλαντικού Ωκεανού.

- * Μετά την βαθμιαίαν δημιουργίαν τής ανθρωπότητας, οι Σελήνοι επέστρεψαν στον χώρο Α, συμπληρούντες την πρώτην αμφίδρομον κίνηση (ένα κύκλον). Τότε επεσυνέβη η **πρώτη ανάδυση** της Ατλαντίδος.

- * Ακολούθως, εκ του χώρου Α επέστρεψαν διά δευτέραν φοράν στον χώρο Β καί κατέστησαν την σελήνην δορυφόρον της γης διά δευτέραν φοράν, με επακόλουθον την **δευτέραν κατάδυση** της Ατλαντίδος (ήμισυς δεύτερος κύκλος): *Είναι αυτή με την οποίαν συνδέονται οι προσέληνοι Αρκάδες, ο Πλάτων στον Τίμαιον καί Κριτίαν του - όπως ανεφέρθη προηγουμένως - καθώς και η Μπλαβάτσκι στο Μυστικόν Δόγμα της.*

- * Η αμφίδρομος κίνηση της πόλεως Λεβαδείας αποκαλύπτει τα επισυμβάντα γεγονότα κατά το παρελθόν, μετατρέπουσα την μυθολογίαν σε ιστορίαν.

- ** Η από της εποχής του Λεβάδου μέχρι σήμερα» ιδρυθείσα πόλη της Λεβαδείας, προηγουμένως ωνομάζετο Μίδεια, και έκειτο στην πεδιάδα (σημερινή θέση).

- ** Η Μίδεια κατηστράφη ολοσχερώς από φυσικήν αιτίαν (σεισμός, καταποντισμός, και γενικώς γεωλογική αναστάτωση), και οι διασωθέντες κάτοικοι κατέφυγον στα βουνά, όπου εγκατεστάθησαν και ίδρυσαν νέαν πόλη, διατηρούντες το ίδιον όνομα (Μίδεια).

- ** Όταν η γεωλογική αιτία εξέλιπε και η γεωλογική ισορροπία στην περιοχίην αποκατεστάθη, ο ήρωας εξ Αθηνών Λεβάδης επανίδρυσε την πόλη, αφού την μετωνόμασε σε «Λεβάδειαν» (από το όνομά του) [βλέπε: Μαρκάτος, Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ – Η ΛΕΞΑΡΙΘΜΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ, Εκδ. Ελληνικός Λόγος, Λάρισα 1989, σελ. 222 – 224].

Παραπομπές

(1) Η Σχέση Διαπασών (ως φυσικός νόμος) είναι καθολικός, μπορεί όμως να παραβιασθεί - μόνον διά μικρόν σχετικώς χρονικόν διάστημα - διά της **διαρκούς επαναστάσεως**, οπότε αίρεται ο παρονομαστής, αντικαθιστάμενος υπό του αριθμητού, με λόγον τώρα την μονάδα [βλέπε Φιντέλ Κάστρο: Εκυβέρνηει τό Κράτος της Κούβας εν διαρκεί επαναστάσει].

(2) Είναι αξιοσημείωτον ότι ο αένας κύκλος ανακαταδύσεως της Ατλαντίδος αποτελεί θεοσοφικήν θέση [βλέπε: Μπλαβάτσκι, Τό Μυστικόν Δόγμα - The Secret doctrine]. Αλλά δεν αναφέρεται ουδεμία σύνδεση αυτής μετά της σελήνης.

(3) Τό κύριον όνομα ΕΛΛΗΝ δεν έχει ετυμολογηθεί. Γενικώς δύναται να λεχθεί (θέση της Λεξαριθμικής θεωρίας) ότι τα μη σύνθετα ονόματα (απλά και κύρια) δεν ετυμολογούνται. Αυτό το επεχείρησε ο Πλάτων στον «Κρατύλον του», αλλά θεώρησε το πρόβλημα άλυτον και το εγκατέλειψε: *Τό άλυτον αναφέρεται στην μη δυνατότητα να προσδιορισθούν μονοσημάντως και επακριβώς οι οντολογικές σημασίας των στοιχείων - γραμμάτων, εκ των οποίων συντίθεται το όνομα (η λέξη).*

(3α) . Ίσως το κύριον όνομα Έλλην να παράγεται εκ του ονόματος ΣΕΛΛΗΝ > ΈΣΛΗΝ > ΈΛΛΗΝ (μετατροπή του Σ σε Λ): *Τα αρχικά ονόματα (λέξεις) δεν περιείχον διπλά σύμφωνα, εκτός εάν υπήρχε σοβαρός λόγος (π.χ., στην ποίηση). Οπωσδήποτε πρέπει να επιλυθούν τα ανακύπτοντα προβλήματα, που έχουν να κάμουν με τα προτασσόμενα του ονόματος γράμματα Η ή και Σ (παλαιότερον).* Σχετικά είναι τά ονόματα Ελλοί και Σελλοί (δασυνόμενον - σχετιζόμενα με τό Έλλην), τα ονόματα Ελλά (δασυνόμενον - καθέδρα, Λάκωνες, Διός ιερόν εν Δωδώνη και οι ιερείς Ελλοί, Lat.sella) καί σέλλα (κάθισμα, Lat. Sella). Επί πλέον, ενδέχεται το στοχείον – γράμμα Σ στο όνομα σελήνη νά ετίθετο αντί της δασείας σε πολύ παλαιότεραν εποχήν: ελήνη ή ελάνα (δασυνόμενα) > σελήνη, σελάνα,

(4) Είναι δεδομένον ότι οι Νεάντερταλ έχουν εξαφανισθεί, η δε έπιστήμη δεν δύναται νά δώσει άποδεκτές εξηγήσεις, έχει ανακαλύψει όμως ότι μέρος των γονιδίων μας προέρχεται εξ αυτών.

(5) Η μετατροπή του αλόγου DNA των αλόγων όντων σε έλλογον DNA υπό των υπερελλόγων όντων, των Ελλήνων (ελλογοποίηση), **ισοδυναμεί με εμφύσηση εννόου και αθανάτου ψυχής σ' αυτά:**

Αρκετοι αρχαίοι Έλληνες συγγραφείς αναφέρονται στην σχέση της αθανάτου ψυχής μετά της σελήνης. Ίδιαίτερως, εκ των φιλοσόφων καί θεολόγων, ο Πλούταρχος περιγράφει αυτήν ως τόπον των ψυχών, ο οποίος θα μπορούσε να ταυτισθεί με τους εισαχθέντες όρους μας «νοητός τόπος» καί «νοητός υπότοπος». Υπάρχει, λοιπόν, ιδιαίτερα σχέση της σελήνης καί τήν ψυχήν καί ποία μπορεί να είναι αυτή; Κατά τόν Πλούταρχον, λοιπόν, οι ψυχές μετά τόν θάνατον περιπλανώνται εντός της υποσεληνίου περιοχής και από εκεί ανέρχονται στην σελήνην, όπου σταδιακώς αποβάλλουν την βαρύτεραν

ύλην και κεκαθαρμένες δύνανται να επαναγεννηθούν ή να διαλυθούν ως ψυχές, καθώς ο νους επιστρέφει στον ήλιον. Ακολούθως συνδέει αυτήν μετά της Στυγός (τον κώνον της σκιάς της γης) και του Άδου, στον οποίον οδηγούνται οι περιπλανώμενες και μη αποκαθαρθείσες ψυχές (μή καθαρές), ενώ οι περιπλανώμενες και αποκαθαρθείσες ψυχές (καθαρές) ανέρχονται στην σελήνην [βλέπε: Μαρκάτος, Περὶ Ψυχῆς, Εκδ. Ελληνικός Λόγος, Λάρισα 2009, σελ. 83, 85].

(6) Τό όνομα ή η λέξη άνευ ή μετά του άρθρου ο, η, το, αντιστοίχως.

(7) Ο αριθμός 262 είναι το εκατονταπλάσιον του μέσου και άκρου λόγου Φ ή της χρυσής τομής Φ, με προσέγγιση δύο δεκαδικών ψηφίων: $\Phi = (1 + \sqrt{5}) / 2 = 1,6180339... \approx 1,618 \approx 1,62$ και $\Phi^2 \approx 2,62$. Ώστε $262 = 100 \times 2,62 = 100\Phi$.

(8) Τό δεκαδικόν αλφαριθμητικόν σύστημα των Ελλήνων:

α= 1 β= 2 γ= 3 δ= 4 ε= 5 F= 6 ζ= 7 η= 8 θ= 9
ι= 10 κ= 20 λ= 30 μ= 40 ν= 50 ξ= 60 ο= 70 π= 80 Q= 90
ρ=100 σ=200 τ=300 υ=400 φ=500 χ=600 ψ=700 ω=800 Ψ=900

Οι λεξάρημοι 262 και 131 είναι τα αθροίσματα των στοιχείων - γραμμάτων εκάστου ονόματος (ή λέξεως): $ΑΜΙΓΗΣ = Α+Μ+Ι+Γ+Η+Σ = 1+40+10+3+8+200 = 262$, και $Η'ΕΛΛΗΝ = Η+Ε+Λ+Λ+Η+Ν = 8+5+30+30+8+50 = 131$.

(9) ο κύκλος αυτός πρέπει να αντιστοιχεί στην εξαφάνιση της ανθρωπότητας, οπότε οι ουράνιοι Έλληνες απεσύρθησαν στην βάση των, στον εξωπλανητικόν χώρον Α.

(10) Τό Έλλην είναι γραμματικώς τριγενές και μονοκατάληκτον (η Έλλην, ο Έλλην, τό Έλλην).

(11) ο κύκλος αυτός πρέπει να αντιστοιχεί στην πλήρη μιγαδοποίηση της ανθρωπότητας, στην επιστροφήν, στην αφετηρίαν, στην έναρξη της πρώτης μιγαδοποίησεως, με την δημιουργίαν των γηϊνων μιγάδων Ελλήνων υπό των ουρανίων Ελλήνων.

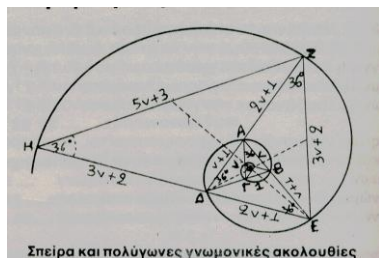
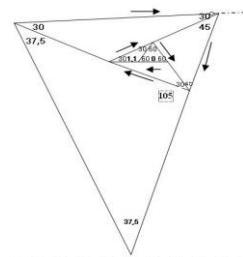
(12) Η φύση της «ομοίας μορφής» μπορεί να κατανοηθεί με ένα γενεαλογικόν δένδρον ανθρώπων, το οποίον αποτελεί μίαν ακολουθίαν ομοίων απογόνων εκ του ίδιου γεννήτορος:

... **πρόπαππος, πάππος, πατήρ, υιός, εγγονός, δισέγγonos** ,,,

Τα μέλη τού δένδρου παρουσιάζουν πολλές ομοιότητες, κοινά χαρακτηριστικά, μεταξύ των (στο σώμα, στον χαρακτήρα, στην προσωπικότητα, στην ψυχολογίαν), συναντώνται δε περιπτώσεις, όπου ένα μέλος μπορεί να ταυτίζεται με ένα ή περισσότερα χαρακτηριστικά, π.χ., στο σώμα (ο εγγονός είναι φυσιτός ο παππούς). Ισχύει δε η πρόταση: *Εάν ένα μέλος τού γενεαλογικού δένδρου ανετρέφετο υπό τις αυτές διατροφικές και περιβαλλοντικές συνθήκες με ένα άλλο μέλος, τότε τα δύο αυτά μέλη θα εταυτίζοντο σε όλα τα χαρακτηριστικά.*

Η πρόταση αυτή μας παραπέμπει σε μίαν ακολουθίαν ομοίων τριγώνων (τρίγωνα με δύο ίσες γωνίες). Λαμβάνοντες ακολούθως ένα τυχαίον μέλος (ωρισμένου μεγέθους, ωρισμένης θέσεως και ωρισμένου προσανατολισμού), τότε είναι δυνατόν, λόγω της ομοιότητας, όλα τα υπόλοιπα μέλη να ταυτισθούν με το τυχαίως επιλεγέν, εάν τα στρέψωμεν καταλλήλως, τα μεγεθύνωμεν ή τα μικρύνωμεν αναλόγως, τα μεταθέσωμεν και τα προσανατολίσωμεν δεόντως. (ενώ τα όντα, τα όμοια τρίγωνα) είναι άπειρα πρακτικώς), στην πραγματικότητα και λόγω της ομοιότητας, είναι ένα (ΠΑΝ (131) ΕΝ ΕΙΝΑΙ (131). ΑΕΙ ΡΕΙ (131), Η ΈΛΛΗΝ (131) – Το τετράπτυχον της Λεξαρημικής θεωρίας). Έτσι και με την εξεταζομένην γνωμονικήν ακολουθίαν: Όλες οι επιλεγείσες έννοιες (ως αριθμοί λογιζόμενες), ανήκουν στό ίδιον γενεαλογικόν δένδρον, και οριακώς δύνανται να ταυτισθούν.

Υλοποίηση της «Σχέσεως Διαπασών» (ΠΕΝΤΑΔΙΚΟΣ)/(ΕΞΑΔΙΚΟΣ) = 2

Ισόπλευρον σε Ισοσκελές Χρυσόν
 Εκάστη βάση του παραγομένου τριγώνου στρέφεται προς τ' αριστερά, ώστε να γίνει οριζόντιος, και ακολούθως προεκτείνεται κατά το μήκος της παρακειμένης πλευράς.
Ισοσκελές Χρυσόν σε Ισόπλευρον
 Η τρίτη κορυφή τού επομένου τριγώνου είναι η τομή της μεσοκαθέτου τής πλευράς τού τριγώνου, που λαμβάνεται ως αφετηρία - εκείνης που βλέπει δεξιά την γωνίαν της κορυφής του (κάθε τρίγωνον είναι ισοσκελές).
 Ο αμφίδρομος μετασχηματισμός οφείλεται στην προσεγγιστικήν λογαριθμικήν σπείραν, την διερχομένην εκ των κορυφών των τριγώνων:
 Διά μοναδιαίαν πλευράν 1 ή διά $v=1$, παράγεται η ακολουθία Fibonacci:
1 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, 55, ... > Φ

Η ακολουθία τών προσεγγιστικών ομοίων τριγώνων (Γνωμόνων) καθ'Ηρωνα - Μαρκάτων

<p style="text-align: center;">Πίνακας - 9 μεταβολών των γωνιών των «όμοιων» τριγώνων έν τῇ ἀκολουθίᾳ τῶν γνωμόνων μέ ἀρχικό τρίγωνον ἰσόπλευρο. Οἱ γωνίες τείνουν πρὸς τίς τοῦ χρυσοῦ τριγώνου ($36^\circ 72^\circ 72^\circ$)</p>				
Πλήθος βημάτων	Γωνία κορυφῆς	γωνία βάσεως	γωνία βάσεως	Ἄθροισμα γωνιῶν
0	60	60	60	180 μοίραι
1	30	60	90	180 μοίραι
2	30	90	60	180 μοίραι
3	45	60	75	180 μοίραι
4	30	75	75	180 μοίραι
5	37,5	75	67,5	180 μοίραι
6	37,5	67,5	75	180 μοίραι
7	33,75	75	71,25	180 μοίραι
8	37,5	71,25	71,25	180 μοίραι
9	35,625	71,25	73,125	180 μοίραι
10	35,625	73,125	71,25	180 μοίραι
11	36,5625	71,25	72,1875	180 μοίραι
12	35,625	72,1875	72,1875	180 μοίραι
13	36,09375	72,1875	71,71875	180 μοίραι
14	36,09375	71,71875	72,1875	180 μοίραι
15	35,85938	72,1875	71,95312	180 μοίραι
16	36,09375	71,95312	71,95313	180 μοίραι
17	35,97656	71,95313	72,07031	180 μοίραι
18	35,97656	72,07031	71,95313	180 μοίραι
19	36,03516	71,95313	72,01172	180 μοίραι
20	36,03516	72,01172	72,01172	180 μοίραι
21	36,00586	72,01172	71,98242	180 μοίραι
22	36,00586	71,98242	72,01172	180 μοίραι
23	35,99121	72,01172	71,99707	180 μοίραι
24	36,00586	71,99707	71,99707	180 μοίραι
25	35,99854	71,99707	72,00439	180 μοίραι

26	35,99854	72,00439	71,99707	180 μοίραι
27	36,0022	71,99707	72,00073	180 μοίραι
28	35,99854	72,00073	72,00073	180 μοίραι
39	36,00037	72,00073	71,99890	180 μοίραι
30	36,00037	71,99890	72,00073	180 μοίραι
31	35,99945	72,00073	71,99982	180 μοίραι
32	3600037	7199982	7199982	180 μοίραι
33	35,99991	71,99982	72,00027	180 μοίραι
34	35,99991	72,00027	71,99982	180 μοίραι
35	36,00014	71,99982	72,00004	180 μοίραι
36	35,99991	72,00004	72,00005	180 μοίραι
37	36,00002	72,00005	71,99993	180 μοίραι
38	36,00002	71,99993	72,00005	180 μοίραι
39	35,99997	72,00005	71,99998	180 μοίραι
40	36,00002	71,99998	72	180 μοίραι
41	3599999	72	72,00001	180 μοίραι
42	36	7200001	7199999	180 μοίραι
43	36,00000	71,99999	72,00001	180 μοίραι
44	35,99999	72,00001	72	180 μοίραι
45	36,00001	72	72	180 μοίραι
46	36	72	72	180 μοίραι
47	36	72	72	180 μοίραι
48	36	72	72	180 μοίραι

Πίνακας - 9

Σημείωση: Οι προσεγγιστικές τιμές (σέ μοίρες και μέ 5 δεκαδικά ψηφία) έχουν εξαχθεί με τη βοήθειαν υπολογιστού. Μετά τό 45ον βήμα οι έκτυπούμενες τιμές είναι ακριβείς (προσέγγιση πέντε δεκαδικών ψηφίων): $36^\circ 72' 72''$ δηλαδή $36^\circ 00000$, $72^\circ 00000$, $72^\circ 00000$.

Νόμος διαμορφώσεως τών γωνιών: Από τόν πίνακα παρατηρούμεν ότι τό μέγεθος τών γωνιών έν τή ακολουθία τών *προσεγγιστικών όμοίων τριγώνων* ακολουθεί συγκεκριμένο νόμον. Έκκινούντες έκ τής πρώτης σειράς (άρχικόν ισόπλευρο τρίγωνον μέ γωνίας 60 60 60 μοίρας) τά μεγέθη διαμορφώνονται ώς εξής: • (1η στήλη 2α σειρά): ή γωνία είναι τό ήμισυ τής γωνίας (τής δευτέρας στήλης και τής προηγούμενης σειράς). • (2α στήλη, 2α σειρά): ή γωνία είναι ίση μέ τήν γωνίαν τής τρίτης στήλης και τής προηγούμενης σειράς. • (3 στήλη, 3η σειρά): ή γωνία είναι ή διαφορά τών δύο πρώτων έκ τών 180 μοιρών (άθροισμα τών γωνιών ενός τριγώνου).

$$11, 17, 28, \dots, 23489, 38006, 61495 \dots \Rightarrow 61495/38006 = 1,6180339 \dots \approx \Phi$$